

ערב שב"ק פרשת תזריע
כ"ב אדר שני ה'תשע"ו **שנת הקהל**
חדר מנחם חב"ד - מוסקבה

החילול

Солдат

"כשם שאני רוקד"

המסע אל הירח
עמ' 4

את מי הרג רב
כהנא?
או תפספסו את
"יואני ארתא אחסיא"

Издание из Москвы

Стр. 15

חדר מורים

ר' יוסי דלווין

רוצה לבד!

"אשה פי תזריע וילדה זכר". אומרים חז"ל "איש מזריע תחלה - יולדת נקבה, אשה מזרעת תחלה - יולדת זכר".

'איש' רומז לקב"ה, שממנו בא השפע לעולם, ואלו ה'אשה' היא עם ישראל. כמו כן, זכר מסמל כח ועצמה, תקיפות ונחיצות, ואלו נקבה מסמלת חלשה והעדר תקיפות.

"איש מזריע תחלה" - כפי שר באה

ליהודי עזרה מלמעלה,

מהקב"ה, אז "יולדת

נקבה" - התוצאה היא

בבחינת 'נקבה', אין בה

די כח ועצמה. כלומר,

ההתעוררות שנוצרת

אז אצל האדם אינה

חזקה מספיק, והיא

עלולה לחלוף במשך

הזמן.

אולם כפי שר "אשה מזרעת

תחלה" - כפי שר העבודה היא

מצד ה'אשה' - עם ישראל, כשיהודי מתעורר

בכחות עצמו ומנסה להתעלות ולהתקדם -

לבד! - אז "יולדת זכר", התוצאה היא בבחינת

'זכר', התעוררות אמיתית, קבועה, שאינה

עוברת בחלוף הזמן.

נקדה נוספת: גם בחדש ניסן, שאותו אנו

מתחילים בשבת זו, שזהו חדש שמסמל את

הנסים של יציאת מצרים - גלוי מלמעלה, עדן

מדגשת המעלה של עבודה בכח עצמו.

מדוע? דוקא כפי שר ה'יהודי עובד את ה' בכח

עצמו כפי יכולותיו, מתגלה אליו ה' מלמעלה

ומרומם אותו למקום הרבה יותר גבוה מאשר

הוא יכול לבוא ולהגיע אליו בכחותיו האישיים.

וזהו הרמז בכך שאנו קוראים גם את פרשת

תזריע וגם את פרשת "החדש" - חדש ניסן.

המלמד נתן לתלמידי הפתה לבצע שעורי בית, אך כשייסי ראה שהמשימה קצת קשה לו, נגש לאמו ובקש ממנה שתעזר לו לבצע אותה. אמא עזרה לו כמובן, וכך שעורי הבית התבצעו בהצלחה.

אחר כך, חשב יוסי לעצמו: האם היה זה דבר נכון לעשות? מצד אחד, נדאי שיחד עם העזרה של אמא המשימה התבצעה באופן הרבה יותר מצלח. אבל מצד שני, אולי עדיף שאעבד קצת קשה ואתגוע לבצע את המשימה בעצמי, אפילו שהיא לא תהיה כל כך מצלחת?

מכירים את זה שהאח

הקטן בן השנתיים רוצה

לעשות הכל לבד? הוא

לא מסכים שאיכילו

אותו בכפית, הוא הרי כבר

גדול.. רוצה לאכל רק לבד!

אפילו שהוא פלו מתלכלך...

רוצה להתלבש אך ורק לבד! לא

משנה שהוא לובש את הנעלים הפוך... העקר

שזה לבד!...

מה דעתכם? האם זה דבר טוב?

יש פתגם ב'היום יום' שאומר "צריכה להיות עבודה בכח עצמו. גבוה יותר לשלוקחים ביד ומולכים, יקר יותר כשזה בכח עצמו"

כלומר, נדרש מיהודי שיעשה את עבודת ה' שלו בכח עצמו. אמנם העבודה שלו תהיה יותר נעלית וגבוהה אם יעזרו לו מלמעלה, וכביכול יקחו אותו ביד ויוליכו אותו בדרך הנכונה. אך יקר וחביב יותר בעיני ה', כפי שר ה'יהודי עובד את ה' כפי יכולתו - בכח עצמו. לבד.

את הנקדה הזו אנו רואים גם בפרשתנו -

כח מילוי

היה זה לילה של ירח מלא. בדיק באמצע החדש.

אור הלבנה האיר את הסמטה, ויכלת להבחין בכל חתול אשפתות טועה שנקלע לשם במקרה.

בקומה השלישית היה חלון מעטר בעציצים. וילון כהה כסה אותו. מישו פתח את הווילון.

שער שחרחר מעטר בכפה לבנה גדולה של לילה הציץ מן החלון בהסגנות. לוי נשם לקרבו את אור הלילה הצונן, הוא הקשיב לקולו של החתול הטועה, ולאצטר שמזה שובע בחר לו לרירה את ארן החלון השכן.

הוא הרים את מבטו וראה את הירח המלא. משום מה הוא נראה לו קרוב מאי פעם, הוא כמעט יכל להושיט את ידו ולגעת בו...

לוי חיד. זה שעשע אותו במדת מה.

הוא העביר בראשו את מארעות היום שחלף, ועוד 'חשבון נפש' קצר כפי שנוהגים החסידים בזמן קריאת שמע, משהו היה עדין חסר.

"מה שברור, שאת ענין המתנה צריך לסגר במהירות האפשרית" מסבם לוי לעצמו "הזמן הולך ואזל ויום ההלדת מתקרב".

משגמלה ההחלטה בלבו, חש רגוע יותר. סים בברכת 'המפיל', סגר את הווילון, ופנה לישון.

**

בחלומי נגע לוי בירח, באמת!

אפלו פנים היו לו לירח, בחלום. ועינים שצוחקות, וגמות בלחיים.

והוא חיד אליו והושיט לו יד - אל תראג לוי, אעזר לך, ובחר נגיש לרבי את המתנה היפה ביותר, בי"א ניסן המתקרב.

העורך

זמני השבת

ניסת השבת: 19:03

צאת השבת: 20:22

לעילוי נשמת הרדה"ח ר' דוד ורעייתו רחל ריסא ע"ה חנזין

עיתון 'החייל' - עריכה: ר' שיעילה גרוס מערכת: ר' אבי גדד, ר' יוסף יצחק דלווין, ר' אפרים אלטשולער, הת' אוריה ג'ור, הת' נפתלי רייניץ עיצוב: ר' אברמי זקס

פניות, תגובות והערות ניתן לשלוח לכתובת: achayalru@gmail.com

פורים של הקהל

תלמידי מוסדות החינוך יצאו בימים הסמוכים לפורים להביא את שמחת החג לאלפי יהודי מוסקבה. ביוזמה משותפת של הנהלת מוסדות החינוך, וצא"ח - מוסקבה בניצוחו של ר' שניאור הלפרין.

בין היוצאים למבצעים, נערכה הגרלת פרסים ענקית!

עם התקרבות חודש סיוס 'צאחן חורף' תלמידי כיתה ו' יחד עם החלמה ר' יוסי קלווין התאספו יחד עם ההורים בערב "אבות ובנים" ולאחר את הארא נלמדה בתקופה האחרונה כחדר.

אנצלים את ארית ה'צאחן'

חיילי וחיילות צבאות השם מוזמנים ל

כינוס הקהל

לרגל י"א ניסן - 114 שנה להולדתו של הרבי

יום שלישי י"א ניסן
19/4 בשעה 11 בבוקר
באולם האמפי תיאטרון

הקרנה בלעזית של הסרט
המדינה היא
חלק שני

בתכנית:
דברי חזרה וברכה
אמירת פסוקי חזרה
חננית מולטימדיה ייחודית
המחנה שלי לרבי!
סיום המבצע

מבצע מצה
שלם קהל

תלמידי ותלמידות מוסדות החינוך יוצאים עם ההורים ל'מבצעים'

מחלקים מצה שמורה ומספרים על חג הפסח

מזמינים את יהודי מוסקבה לחגוג את ליל הסדר האזורי

שולחים תמונה מהמבצעים ונכנסים להגרלת פרסים ענקית

הגני מבקש ולו היה בכוחו הייתי אפילו מצווה, להנהיג מנהג זה מחדש, כי ישלחו הרבנים מצות מצווה לבעלי הבתים שלהם. ולא דווקא כרב אמוריים הרבנים, אלא כל מי שהוא בעל השפעה, רב או שוחם, משרת בקודש, או שמש, יעשו נא זאת: ישלחו מצות ודווקא עגולות (כמו שנאמר: 'עגולות מצות') ודווקא מצות מאפייית יד, ודווקא מצה שמורה, ועל ידי כך יקיימו מאות ואולי אלפים מבני ישראל מצוות מצה כחלמיה ובהידור.

ט"ו שבט סמ"ח ניסן תש"ד

לפרטים מנו לנציג במוסד בו הינכם לומדים

מיהו האדם שדרך לראשונה על הירח ואיזו מעצמה ניצחה במרוץ אל החלל? איך אפשר לומר על הירח "ואיני יכול לנגוע בך", לאחר שנחת אדם על הירח?

מהאסטרונוטים? אורי'ה ג'ורי
על הכוכב הנחשק - הירח,
והמסעות ההיסטוריים
אליו. מרתק

האדמה להגיע לירח. מדענים וחוקרים התעמקו במשך שנים בחקר הירח, על מנת לגלות מהו טבעו ואפיו, האם ניתן לחיות בו, וכמובן - פשוט לדרוך על אדמתו.

בשנת תשט"ו, הודיעה ממשלת ארצות הברית של אמריקה על כוונתה לשלח לווין לסיור בחלל. גם ברית המועצות הסובייטית עבדה על תכנית דומה, אך הרוסים שמרו על 'פרופיל נמוך' וללא פרסום תקשורתי. שנתים מאחר יותר, שגרו הרוסים את הלווין 'ספוטניק 1' לחלל, וזכו ליקרה בינלאומית על המבצע. לעמדתם, האמריקאים נכשלו בשגור הלווין שלהם בשדור חי לעיני מיליוני צופים, מה שגרם לממשל להקים את "נאס"א" - סוכנות החלל האמריקאית, שתעבד בצורה מקצועית יותר ותאיץ את תכנית החלל.

השלב הבא של מרוץ החלל האמריקאי והרוסי היה כמובן - שגור של לווין לירח, ובהמשך אף הנחתת אדם על אדמתו. נשיא ארצות הברית דאז, ג'ון פיצג'רלד קנדי (כן, על שמו נקרא שדה התעופה

לחוג א ת החגים, היו החכמים מדליקים משואות בראשי ההרים, ואף שולחים שלוחים למקומות אלו להודיע מתי חל ראש חדש.

המדרש מספר בשם רבי עקיבא, שמשוה רבנו התקשה בקביעת המראה המדויק של הלבנה, שעל פיו יתקדש החדש. הראה לו הקב"ה את לידת הלבנה, ואמר: "כזה ראה וקדש". כפי מראה הלבנה הזו, כך יתקדש החדש לדורות.

לבנה מקרוב

מהי הלבנה? מהו הירח אותו אנו רואים בכל לילה, מרחוק, שמאיר לנו את האפלה?

הירח הוא כוכב שמקיף את כדור הארץ במסלול חדשי. גודלו של הירח הוא כ-3,470 מטר (בקטר, כלומר בהקפו). יחסית לגודלו של כדור הארץ (כ-12,000 מטר) הוא נחשב לכוכב גדול (הוא מעט יותר מרבע מגודל כדור הארץ!!).

מאז ומתמיד רצה האדם החי על פני

השבת אנו קוראים בתורה את פרשת "החדש", האחרונה מבין ארבע הפרשות

שמוסיפים לקרא בחדש אדר. הקב"ה מצוה את משה רבנו במצרים, בראש חודש ניסן של אותה שנה, בתמ"ח: "החדש הזה לכם ראש חדשים, ראשון הוא לכם לחדשי השנה". מפאן לומדים את מצות קדוש החדש, שהיא בעצם היסוד והבסיס לקביעת לוח השנה היהודי ומעגל החגים והצומות.

בואו ונסביר בקצרה על מהות המצווה: ספירת החודשים נעשית לפי מראה הלבנה. הירח המכר לנו, משתנה מיום ליום. בתחלת החדש הוא נקדה קטנה בלבד, עד לאמצע החדש (ביום ט"ו) הוא מתמלא ומאיר חזק, ומאז הולך ופוחת עד שנגעלם ביום האחרון של החדש. באם היו מגיעים עדים לבית הדין במוצאי יום הכ"ט לחדש, ואומרים: "ראינו את הלבנה, היא נולדה מחדש!", הרי שלמחרת - ביום השלושים כבר חל ראש החדש הבא. באם לא הגיעו עדים שראו, יום השלושים היה שייך לחדש הקדם, ורק היום השלושים ואחד היה ראש החדש הבא.

על מנת שכל ישראל, גם אלו שגרים במרחק מירושלים וממושב הסנהדרין ידעו מתי חל ראש החדש, וממילא גם מתי

האדם הראשון על הירח

המפרסמת והמצלחת ביותר היא "אפולו 11". בשנת תשכ"ט, יצא האסטרונאוט למשימה שמטרתה הייתה הגשמת חזונו של הנשיא קנדי: להנחית אדם על הירח באותו עשור של שנות הששים. באזור השעה 4 בצהריים הגיעה החללית לירח, לאחר שגיל הסתבר במציאת מקום נחיתה והחל להגמר בסופו של דבר, בשעה 16:18 נחתו האסטרונאוטים כשבחללית נותר דלק ל... 20 שניות טיסה בלבד!

מספר שעות מאחר יותר, יצא גיל ארמסטרונג מה"מנחתת" ודרך לראשונה בהיסטוריה על אדמת הירח. הוא שדר למטה הבקרה של נאס"א ביוסטון טקסס את המשפט הבא, שנכנס לפנתאון: "זהו צעד קטן לאדם, אך צעד גדול לאנושות". אחריו ירדו שאר חברי הצוות, ונשארו על אדמת הירח עד למחרת, בשעה 1 בצהריים. הם עזבו את הירח בשעה 13:54, יצאו לדרך עם ה"מנחתת" וצנחו חזרה לעולמנו. המשימה הועברה בשדור חי לעיני מיליוני צופים בעולם, ויוקרתה של נאס"א האמריקאית נסקה לשחקים.

של האסטרונאוטים לחללית הם נתקלו במספר בעיות של חמצן ותקשורת, ולאחר זמן מה חש אחד מהם בריח של שרפה. "אש בתא", הוא צעק לחבריו, שחלקם נמלטו וחלקם נספו באסון.

בהמשך נעשו עוד מספר נסיונות שיגור. משימת "אפולו 7" למשל, הכתרה בהצלחה כמשימה המאווישת (=שיש בה אנשים) הראשונה. על החללית היו מספר אסטרונאוטים שהצליחו להקיף את הירח ואף לשדר את המעמד בשדור חי לכל העולם.

ה מ ש י מ ה

המפרסם בו אנו נוחתים בדרךנו (רבי) הקצה משאבי ענק וסכומים של מיליארדי דולרים לסוכנות. האמריקאים האיצו עוד יותר את התכנית ומוסקבה מצדה פבר שלחה את יורי גגארין מסמולנסק להיות האדם הראשון שיסתובב סביב החלל.

למרות הפסד האמריקאים לרוסים בשגור הלוויינים לחלל, דוקא במשימת הנחיתה על הירח הקדימו האמריקאים את הסובייטים, ובהרבה. הנשיא הרוסי חרושצ'וב, שהיה בספק רב אם אכן המשימה תצליח, לא התלהב ממרוץ הנחיתה על הירח, עקב החשש להפסיד לאמריקאים, וכמובן עקב ההוצאות הרבות הפרוכות בזה, הודיע שהנחיתה על הירח היא לא בחשיבות עליונה עבור הממשלה הסובייטית, אך כמובן שהניסויים הסובייטים לא פסקו לרגע.

רוקד פנג'ד

כאשר הודיעו האמריקנים בשנים שקדמו למשימה על תכניתם, התעוררה שאלה

צעד קטן, גדול

הממשל האמריקאי החל לעבד על תכנית שנקראה בשם "אפולו". לצורך כך, הוכפל ואף שולש מספר העובדים בנאס"א, נרכשו שטחים עצומים להקמת מתקני מחקר ואמונים, והשקעו בתכנית עשרות מיליארדי דולרים. בשנת תשכ"ז, בצעה המשימה הראשונה - "אפולו 1", שלמרבית הצער הסתיימה באסון. כבר מהכניסה

הצוותים האמריקאים והסובייטים במשימה משותפת

כותב השורות בהצצה לתוך לווין מאוייש

- "ואיני יכול לנגע בך" - ממקום עמדי
כאן איני יכול להגיע ללבנה, כך לא יוכלו
כל אויבי לפגוע בי. אך אין זה סותר את
אפשרות ההגעה של האדם לירח!"

במשך השנים הוסיפו האמריקאים
והרוסים בפתוח תכניות החלל, אך
משימת הנחיתה על הירח כמעט ולא
חזרה על עצמה שוב. האמריקאים
והרוסים אף סימו את "מרוץ החלל"
כאשר בשנת תשל"ה עגנו שתי חלליות,
אמריקאית וסובייטית, והצוותים היריבים
עבדו יחד על משימות שונות. במשך
השנים הצטרפו עוד מדינות למרוץ
החלל והמסע לירח תם, אך לא נשלם.

אז כאשר תעמדו בעוד מספר ימים
בחצר בית הכנסת ותאמרו "קדוש
לבנה", תחשבו על אותם אנשים שדרכו
על אדמת הלבנה, ואולי תנסו אף אתם
לשלח יד ולגעת בירח...

להגיע אל הירח, והרבי ענה שכן. כששאל
"מה ימצאו בירח?", ענה הרבי: "את מה
שימצאו שם נראה פאשר נגיע. אם אנדי
מה שימצאו שם, לא ירצו להגיע אל
הירח..." ובאמת פאשר הגיעו לירח מצאו
שם ... כלום! ובנדאי לא תגלית מיוחדת
ששזה את כל המיליארדים שהשקעו
שם...

הרבי אף הוסיף שהתורה כולל לא
מתנגדת לחקר החלל, ואדרבה, פאשר
מוסיפים וחוקרים הרי כל הזמן מגלים
דברים חדשים, שאפלו סותרים את
עמדות המדע שהיו קימות קדם, לעמת
התורה שלנו - שהיא נצחית ולא משתנה!
בשנת תשל"א, כשנתים אחר הנחיתה
על הירח התייחס הרבי במכתב, ליהודי
ששאל אודות ה"סתירה" לכאורה בין
הנאמר בקדוש לבנה לבין הנחיתה,
והרבי ענה בפשטות: "בקדוש הלבנה
אנו אומרים: "כשם שאני רוקד כנגדך -
כלומר, כמו שאני עומד כאן, על הקרקע

קשה בקרב הצבור השומר תורה: האם
אכן יתכן שאדם יגיע לירח, והלא כתוב:
"השמים שמים לה"? השאלה התחזקה
עוד יותר לפי מה שאנו אומרים בקדוש
הלבנה: "כשם שאני רוקד כנגדך, ואיני
יכול לנגע בך". אם נאמר במפרש "איני
יכול לנגע בך", כיצד חושבים האמריקאים
שיצליחו להנחית אדם על הירח?

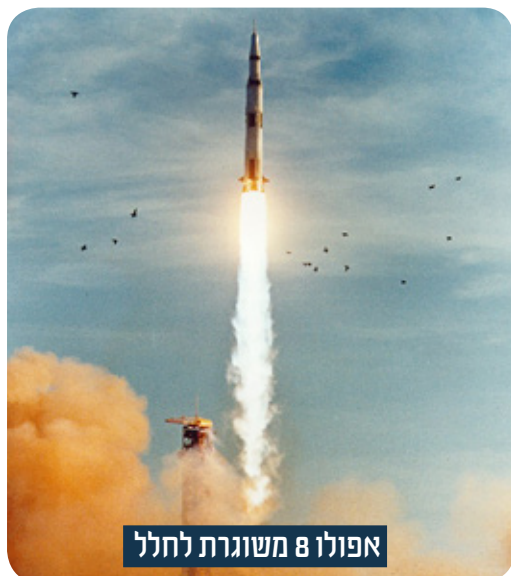
לאחר שהמשימה הצליחה, וניל נחת
על הירח, היו כאלה שנסו לקנטר: הנה,
המדע סותר את התורה! בתורה נאמר
שאי אפשר להגיע לירח, והנה ראינו
בשדור חי כיצד ניל וחבריו שהו במשך
יממה על אדמת הירח!

שאלות בסגנון זה הגיעו גם לשלחנו של
הרבי. העתונאי שלמה נקדימון ספר
ששאל את הרבי
האם אדם
יכול

הטיסה לחלל כמשל

הרבי בעת קידוש לבנה בחצרו 770

אפולו 8 משוגרת לחלל

בחודש טבת תשכ"ז נערה הנסוי "אפולו 8", במהלכו הצליחה החללית לסוב סביב
הירח בפעם הראשונה כשאנשים בתוכה. הרבי ערה התועעות בשבת והתייחס
למאורע ההיסטורי:

"אתמול התקיים ארוע שלא ארע כמותו בהיסטוריה האנושית: חללית מאוישת
התקרבה לירח, חגה סביבו כמה פעמים, צלמה את צדו המואר וכן את צדו האפל
ושבה בשלום לכדור הארץ בדיוק בזמן ובמקום שתכננו למסע זה.

הרבי המשיך וספר, שיום קדם נערה מפגש בבית חב"ד, במהלכו שאל אחד
האנשים את השליח, מדוע התורה מתערבת לאדם בחייו הפרטיים, כגון מה הוא
אוכל וכדומה, ובאם עבר על חקי התורה הוא גענש ומקבל מלקות?

אותו רב היה נבוך מן השאלה, והסביר שצריך עדים והתראה וזהו תהליך ארוך
עד שרק פעם בתקופה ארפה בית הדין היו מענישים. אך הרבי אמר שהתשובה
הזו לא עונה על עצם השאלה: מדוע באמת התורה נכנסת לחייו הפרטיים של
האדם?

אפשר ללמוד על כך מהמאורע שקרה באותו שבוע - הסביר הרבי: פאשר
האסטרונאוט טס לחלל, הרי שהוא חייב להיצמד להוראות הממנים עליו, מה
עליו לאכל, כיצד עליו לישון, באיזו צורה הוא יכול לזוז בתוך החללית ומה עליו
ללבוש. האסטרונאוט, שיודע שמיליארדי דולרים מנחים על כך המאזנים, וכל
סטיה אפלו קטנה מהתכנית עלולה להרס הכל, בודאי שישמע להוראות, למרות
שהוא לא תמיד מבין מדוע מצוים עליו להתנהג כך.

כך היהודי, שיודע שעל הכף מונח טובת העולם כולו, כפי שאומר הרמב"ם שעל
יהודי לראות פאלו העולם שקול והוא יכריע את הפך לזכות, הרי שהיהודי מכרח
להשמע להוראות אלו, גם אם הוא לא תמיד מבין מדוע.

מראה מקום*

אם באביק וחברת

מאת: נוטעליה גורליק

הייתי באמצע לנקות את הפדף שלי כשפתאום צלצל הטלפון. על הצג זהיתי את המספר של יחזקאל.

"הלו?" שאלתי.

- הו, זאביק, יש לנו טייל בעוד עשרים דקות.

- זה למקום רחוק? לקחת הרבה צייד?

- כן, זה בצפון, באזור הכנרת.

- אוקי, ביי!

אפוף מחשבות סקרניות לקחתי את התיק, הסנדל'ן ויבוקבוק הפנים שלי, ויצעתי אל הטנדר שצפר וצפר.

נסענו מהבית שלי ב"נחל'ה" (שכונת חב"ד בקרית מלאכי) עד לתחנה המרכזית בירושלים. שם נפרדנו מהטנדר הצהוב ועלינו על אוטובוס עד לתחנה המרכזית בטבריה, זה לקח כמה שעות טובות. מהתחנה לקחנו אוטובוס נוסף, כשהחל לצאת מטבריה, הכנרת נשקפה במלוא הדרה. "מארבל נתן לראות את הכנרת עוד יותר טוב" שח לנו יחזקאל, "אופס, גלית...".

"אם כן, אתחיל כבר עכשיו..." לראשונה, לא מתח אותנו כל כך.

"שמורת הטבע 'ארבל' כוללת בתוכה את הר הארבל - צוק בעל מזרון תלול שממנו יש תצפית נהדרת על הכנרת, עמק הירדן, רמת הגולן והגליל."

המעיינות ושרידי בית מרחץ רומי

ההיסטוריה של המקום, אבל אקצור: הפלך הורדוס רצה לכבש את ארבל כי היו בה לוחמים שהתנגדו לו. הוא הגיע מלמעלה והם התחבאו במערות שהיו פזורות שם לרב, בתוך הצוק. הוא נסה בהרבה דרכים להגיע אליהם, אך ללא הועיל, עד שצץ במוחו רעיון:

הוא שלשל מראש הצוק לוחמים אמיצים שהתחבאו בארונות. המתנגדים רואים ארון בפתח המערה, פותחים אותו והלוחמים - שלפעמים הגיעו עם לפידים בוערים - נצחו אותם."

כשרדנו מהטנדר הזדקק מולנו צוק אדיר ממדים - "צוק ארבל" שיחזקאל אמר שגבהו הוא 181 מטרים. התחלנו לטפס, ואמר לכם בכנות שא לא הייתה משימה כל כך קלה. אמנם, זה לא כמו באוורסט זה יותר כמו הליכה קשה, עם קצת טיפוס.

כשהגענו אל הפסגה נשארנו פעורי פה לרגע: מצד צפון נשקפו הרי הגליל ורמת הגולן, ממערב בקעת ארבל, וממזרח - הכנרת, יפה ומרשימה. את, מה רבו מעשיך ה'!

בהמשך ראינו את "נחל ארבל" (10 קילומטרים, אם שאלתם) שליד אחד מהמעיינות שנבעו ממנו נמצא ישוב בדואי.

"גם הר ניתאי הוא מצפה" אמר לנו יחזקאל "נמוך בהרבה מהר ארבל - 98 מטר לעומת 180, אבל מצפה. בואו אחרי."

צפינו. היה מאד יפה. היו שם גם שרידים של חומה מימי הרומאים שהפדריו ספר לנו שארבה הוא 250 מטרים, ובה שמונה מגדלים.

וכמו בדרך כלל - הפתעה:

"בקשתי מחבר שלי, ארכיאולוג, שיבוא ויספר לכם קצת על ההיסטוריה של המקום הזה." יחזקאל העביר את שרביט הדבור לברנש מגדל גוף שמשקפי שמש כהים סוככו על עיניו.

"דבר ראשון" התאפקתי שלא לצחק למשמע ה' התגלגלת שלו "אני אגיד לכם שהחומה פה, אני וחברים שלי חושבים שזה מימי יוסף בן מתתיהו והוא בנה אותה. יש הרבה דברים על

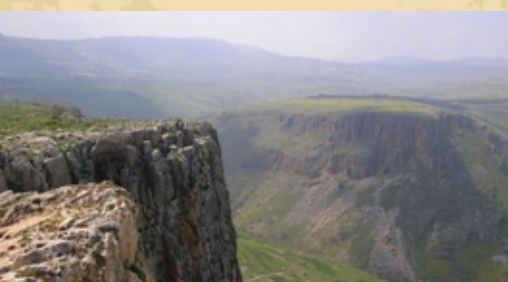
"בארבל יש את החלק המערבי והנמוך - 'בקעת ארבל' שבה שלושה ישובים: ארבל, כפר זיתים, וכפר חטים."

"הנה ארבלו" צהל שאלתיאל, כשראה את השמורה מרחוק.

"אה!" נזכרתי "מפה מגיע גם התנא ניתאי הארבל שברפרקו אבות!"

"נכון מאד!" הוא אשר ואז שמנו לב לשני הרים שביניהם שביל להולכי רגל.

הוא הסביר מידי: "מימין הר ארבל, ומשמאל הר ניתאי. על שם ניתאי הארבל, כמו שהזכיר זאביק."

יחזקאל נתן מבט חטוף בשעונו, והבחור הבין את הרמז.

"אני אסים, רק רציתי לומר, היה ספור עם ישמעאלי ויהודי שהפרה שלו געתה בקול מוזר. הישמעאלי אמר שעכשו נחרב בית המקדש. לאחר מכן שוב געתה ואמר לו הערבי שישמח כי זה עתה נולד המשׁים. הספור הזה קרה בבקעת ארבל."

"הערבי אמר לו" הוסיף יחזקאל כבדרך אגב "ששמו של המשׁים הוא מנחם - כמו הרבי שלנו..."

רבי יוסף מתקרב עוד יותר לעברו של החקלאי המשתומם, וחיכוך הנצחי מתרחב על לחייו, "לא באתי אל החטה, באתי לפגש אותך" אומר ברפות. "אותי?" מזדעק יענקל' וכלו מתבלבל "כדי לפגש אותי הטרחתם עצמכם עד לשדה החטה?"

והמגיד מביט בו בעינים נוצצות: "אכו, הטרחתי את עצמי לראות יהודי!" משיב ליענקל' החקלאי, "כדי לפגש יהודי ירא שמים בעל אמונה תמימה, לפעמים יש לצאת אל השדות, אל בתי המלאכה שם הם נמצאים".

"דע לך בני היקר" מוסיף המגיד ליענקל' המיבב ככי של התרגשות, "שהנה חשוב אצל השם יתברך כמו בן אצל אביו, והוא אוהב אותך כפי שאהב אוהב אותו! כדי להיות קרוב להשם לא חייבים לזכות ולהיות עלוי בתורה, צריף רצון, צריף אמונה ואהבת השם. וזה נמצא אצלך יותר מכל אחד אחר!" המגיד מסיים את דבריו ונושק ליענקל' בחום.

ויענקל' ל? יענקל' החקלאי הפשוט, זה שרדף בילדותו אחר האזנים ושמן גלגלי עגלות, נצב במרכז השדה, אלמות החטה נחות למרגלותיו ופוצח ברקוד - - -

מדוע רק הלמדנים הגאונים יכולים לשמח אותו בלמודם? צופה אני בחקלאי הפשוט שיושב ובוכה וכלי מצטמרר, איזו תמימות! איזו פשטות יש בו! אני מתפעם כלי, זהו יהודי עובד אדמה שבסוף הכל רוצה להרגיש גם הוא קרוב להשם, שרק רוצה לשמח את הקב"ה כמו היהודים החשובים שבבית המדרש. בימינו קוראים ליהודי כזה א בעל שם'סקער איד..

בעוד אני מהרהר בכך ממרום החר הצופה אל העמק, צדה עיני את רבי יוסף המגיד החדש של ליובאוויטש, בהליכה אטית התואמת את גילו המתקדם, יורד הוא במורד החר. "מה לו לרבי יוסף ולעצי השדה?" עולה בי מיד המחשבה, וחיש נזכר אני בימים בהם יוצא היה רבי יוסף להתבודדות עלומה ומסתורית. אך מאז ששב והפך למגיד העירה האהוב, זהו עדין לא מחזה שבשגרה.

דמותו התמירה מתרחקת מעיני ומתקרבת לעבר שדהו של יענקל' קאפיל. "מה לו לרבי יוסף, רבה של ליובאוויטש לשעבר ולחקלאי הפשוט?" שוב עולה שאלה במחיי, וחיש נזכר אני בגישתו היחודית של רבי יוסף שבאה לידי בטוי ביחסו החם לכל יהודי באשר הוא. נזכרתי גם בדרשה הראשונה שנשא בתור מגיד שכל כך הפתיעה את תושבי העירה המרגלים במגידים זעופים ונזעמים. אך מה יש לו לכמת רגליו ולירד אל העמק, אל שדהו של קאפיל?

"רבי יוסף?" עיניו של יענקל' קאפיל נקרעות מתדהמה, "מה מביא את הרבי עד הלום? שמא תרצו לבחן את החטה השמורה מקרוב? אתמול היו כאן נציגיו של הרב"

ילדים מספרים - מעולם אחר
מגיש: שמוליק תמרין

יומני מִצָּע מַחְסֵיָא

כפר בבבל ג'תתקצ"ו

לפני שאפתח בספור חיי המרתק, אכתב כאן את שורשי משפחתי הענפה. אני הוא זירא בר אבנה המלמד, בן, אני לומד אצל אבי - ה"מלמד". לא מזמן חגגתי את יום הולדת התשיעי, ואני כבר מרגיש ממש גדול. כבר הרבה זמן לא קרה משהו מיוחד, אבל עכשו, אני מרגיש שזה הזמן לכתב. קדם כל הבצרת הקשה שאנו חווים כאן כבר בלתי נסבלת. מתי כבר יהיו לנו גשמים כמו אחינו באדום או ברום? בנוסף לבצרת, כבר שלוש שנים שאנו לא שומעים מאומה ממשפחתו של ח'א הצורך מאלכסנדריה שבמצרים. ח'א הוא אחי-אמי, ואשתו מרים היתה מתפתבת תדיר* עם אמי באמצעות מכתבים.

יומני, וכי תשאל אותי מה לי ולמכתביה של אמי? אז זהו, שבכל פעם שמרים היתה שולחת מכתב לאמי, היה הושפט, בנם של ח'א ומרים מצרף גם אלי גלוייה יפה מאלכסנדריה ומספר לי מה קורה איתו שם, באפריקה הרחוקה. תקופה ארפה שכבר לא קבלתי ממנו מכתב, ואני חושב שהגיע הזמן לפתור את הענין הזה. אמא טוענת שהסבה שאין יותר מכתבים היא כי משפחת ח'א עברה דירה והמכתבים שלנו לא מגיעים אליהם... האמת, לא נראה לי שזו באמת הסבה, אני חושש מאד שקרה להם משהו, חלילה...

אצלנו הכל כרגיל, חוץ מזה שבזמן האחרון החלו לומר בכתה תהלים על רב כהנא, ואבא - ה"מלמד", הסביר לנו שהוא בורח מהשלטון הפרסי שרוצה להרגו. מרי, חברי לספסל הלמודים, טען בלהט כי הוא שמע בלילה האחרון את אביו - שהיה נוכח בבית דינו של רב בסורא - טוען, שהסבה לבריחתו של רב כהנא היא כי הוא הרג אדם בידיו... כששמעתי את דבריו של מרי הודעזעתי: "אם אכן רב כהנא היה רוצח אדם, מזמן היו מפסיקים לקרוא לו "רב"!... מרי התחיל לענות לי שאבא שלו בדיוק אמר ש... אף באותו הרגע נכנס אבא לכתה, והשעור החל.

רגע, יומני היקר, אני שומע לחישות מהחדר הסמוך.

תן לי רגע לעצור מהספור על הכתה, ואלך לבדק מה בדיוק מתחולל שם...

הי, מי זה משוחח עם אבא? הלא זהו רב ירמיה העני, אביו של מרי, מהכתה. ששש... נשמע מה אבא אומר לו: "כן, ב"ה, השחד עזר היום... לא ידידי, אין צורך בתשלום. אני אמישך בכך ללא כל תמורה"

מה? אבא שלי ישחד מישהו? לא הגיוני! אני אסביר לך גם למה זה לא הגיוני: קדם כל המשכרת של אבא לא גדולה שהוא יכול לקחת מפת הלחם שלנו ולשחד עם זה מישהו. שנית, אין לו את מי לשחד. וגם אם יש לו כסף, ויש את מי לשחד, אבא לא יעבר על מצות התורה ויתן שחד!

עודני טרוד במחשבות על רב ירמיה וספור השחד, הקלמוס תלוי בין שתי אצבעותי, מטיל צללים כבדים על התקרה, והנה דלת החרוזים של חדרי הונפה בסערה. הנר הקטן שדולק פה כל אימת שאני כותב בך - יומני, כמעט וכבה מעצמת הסערה. אבא נכנס לחדרי והביט בי שוכב על המטה לבוש בכסות הלילה. "זירא בני היקר", פתח אבא ואמר: "ודאי שמעת את הדבורים סביב סבת בריחתו של רב כהנא", הנהנתי בראשי לחיוב ואבא המשיך: "אכן, כפי ששמעת רב כהנא הרג מישהו שעל פי דין תורה צריך היה להורגו."

מה?... הקלמוס נפל על כתונת הלילה והכתים אותה בדיו טרי: "האם הוא הרג גוי? רגע, אם הוא הרג יהודי הרי שאין בית המקדש ואין ד' מתות, מדוע הוא הרג מישהו?". אבא הרגיע אותי והחל לספר: "כפי שראית, רבי ירמיה אביו של מרי בקר פה כעת, הוא ספר כי הוא בעצמו היה נוכח בבית הדין הגדול של רב בסורא, הוא הבחין בזוית עינו כי גם רב כהנא יושב באולם, על ספסל העץ המישן בכתל* הדרומי. כשלתע, הס השלך ואל האולם נכנס בצעדים מהירים ה"מויסר" כשבשורה מפתיעה באמתחתו....

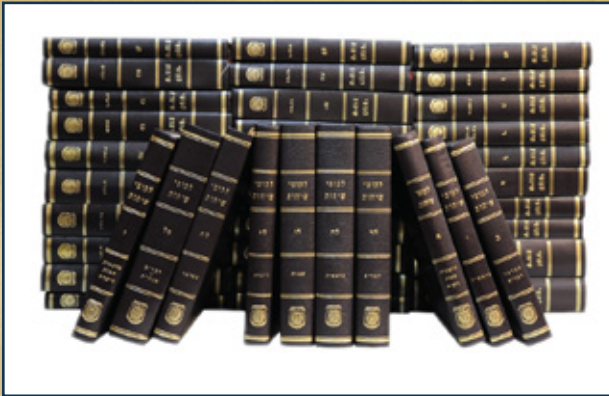
המשך אי"ה בגליון הבא

יומני של זירא

ליובאוויטש והיפּוּלִיָּה

מסע מרתק בעקבות החסידים עם ר' אבי גדו'

הרב ר' בן ציון שם-טוב - ה

על ר' בנצ'י, שהוא אף פעם לא שואל "מדוע?", הוא עושה את מה שאומרים לו מבלי לשאל מהו הטעם או הסבה לכך.

כפי ששכר ספרנו, ר' בנצ'י היה נבהל ומתחבא מפניו של הרבי כשהיה עובר לתפלה או לחדרו הקדוש. פעם אחת, התבטא הרבי כלפי ר' בנצ'י: "וואו איז די אהבת ישראל, אָז מען דערשרעקט זיך פאר אַ אידן?" ("היכן האהבת ישראל", להבהל כך מיהודי אחר?!")

באחת ההתנודות אצל הרבי, כאשר ר' בנצ'י תפס לעצמו מקום רחוק בקצה ה'זאל' ב770, פנה אליו הרבי והורה לו להתקרב. ואז פנה הרבי לבנו של ר' בנצ'י ואמר לו: "היתכן שהנך עומד קרוב, בעוד אביך נצב מרחוק?!"

פרסומן. הרבי אשר זאת, כתב על העמוד הראשון את השם: "לקוטי שיחות" והורה להוסיף את סמל ההוצאה לאור החבד"ת - קה"ת.

ר' בנצ'י אכן הדפיס מחדש את כל השיחות שהרבי הגיה בעבר, ולאחר מכן הרבי החל להגיה עוד ועוד שיחות, עד שנת תשנ"ב!

היום כשאנו רואים את האוצר העצום שבסדרת הספרים "לקוטי שיחות" על כל עשרות הכרכים שבה, צריכים לזכור שהרבי השקיע בזה זמן ועמל רק בגלל שלחסידיים היה חשוב להפיץ את תורתו, באהבתם ובהתמסרותם להוראותיו של רבם.

ממש חייל

ר' בנצ'י אמר פעם לשני חסידים שהתמודדו על משרה חשובה בקראשות אחד המוסדות: "כדי לנהל מוסד כל כך חשוב, צריכים חסיד אמתי. צריכים לבחור בחסיד שהרבי יכול לכתב לו בלשון יחיד ונוכח ולא בלשון רבים. כי לפעמים צריך הרבי לכתב בצורה ישירה חדה וברורה, והוא יקבל זאת כמו שצריך".

הרבי הרי"ץ התבטא פעם

ליקוטי שיחות

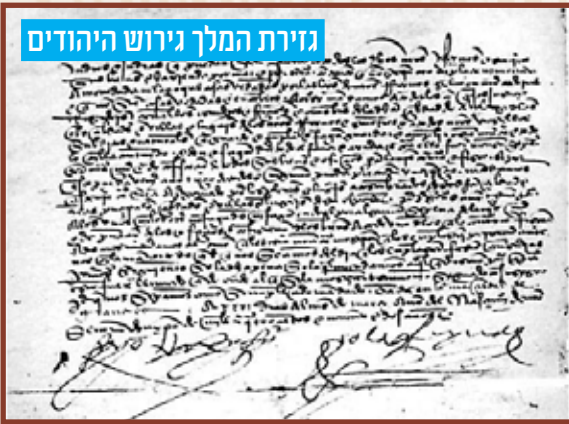
כפי שספרנו בפרק הקדם, לר' בן ציון שם טוב הייתה חיות מיוחדת בהפצת שיחות קדשו של הרבי נשיא דורנו. הרב יעקב ליב אלטיין מספר על תהליך התפתחותה של סדרת ה"לקוטי שיחות", ומדגיש את זכותו ההיסטורית של ר' בנצ'י שם טוב בענין.

כאשר תבע הרבי מהחסידיים לחזר דברי חסידות בבתי כנסת, ערכו הפעילים באורים נפלאים לפרשיות השבוע משיחותיו הקדושות של הרבי, והרבי הסכים להגיה את הלקוטים הללו. החמר שנאסף הפך לשני הכרכים הראשונים של לקוטי שיחות. אחרי כמה שנים, שוב הגיה הרבי שיחות עבור החסידיים שמקהילים קהלות בבתי הכנסת ומספרים להם מאורו הגדול של נשיא הדור. גם הפעם היה זה לתקופה קצרה משנת תשכ"ג, וגם מהן נכרכו שני כרכים בסט "לקוטי שיחות". בשנת תשכ"ה שוב הגיה הרבי מספר שיחות אך עדין לא נוצר רצף קבוע.

בשנת תשכ"ז, החל ר' בנצ'י לחדש את פעילותו של ועד מיוחד הנקרא "ועד להפצת שיחות", ובקש מהרבי שרצונו לפרסם שיחות שהרבי הגיה ואשר

הגנה שכזאת

גזירת המלך גירוש היהודים

לספרד, ובראש חודש אלול החלו פרעות באיים מיוזקה ומינורקה. מושל איים אלה הבטיח להגן על היהודים בהם ראה נכס כלכלי ואכן כ-800 יהודים נצלו במבצר של המושל. אולם מנגד יהודים רבים אחרים שנסו להמלט לצפון אפריקה דרך הים שבו לאחוריהם לאחר שהמושל הורה על סגירת הנמלים על מנת למנוע מעשירים יהודים לעזוב את האיים. בפרעות שנערכו באיים נהרגו על קדוש ה' כשלוש מאות יהודים.

רק בערים בודדות נצלו היהודים מאימת הפרעות, בעיר מורווינדרא התכנסו היהודים במבצר מלכותי על פי הוראת המלך וכך נצלו כלם, גם בעיר סרגוסה נצלו כל היהודים בזכות הגנתו של המלך חואן ששהה אותה עת בעיר.

חסד לאומים

אל תטעו, הגנתם של המלכים לא נבעה מאהבת ישראל יתרה... אלא היתה תוצאה של חשוב כלכלי קר שהראה כי אם יעלמו היהודים מספרד, תפגע קשות קפת האוצר המלכותי. לאחר ששכחו מהומות נקנסו מועצות הערים בהם נהרגו יהודים בקנס כספי, אותו שלמו לקפת המלך כפצוי על אבדן מקור הכנסה שהיה למלך מהיהודים. אך רק מעטים מבין ראשי הפורעים נשפטו ונתלו, ואלו רבם יצאו בלא ענש.

גם הממון הרב שהותירו אחריהם היהודים החרם כלו לטובת אוצר המלך... וגם אותם יהודים שהיו להם יורשים לא זכו לקבל את רכוש הוריהם שהכרוזו כמתאבדים וכל הרכוש הועבר לאוצר המלכותי...

לאחר הפרעות עזבו את ספרד יהודים רבים דגמת הריב"ש שעבר לצפון אפריקה, ומשפחת אברבנאל שעברה לפורטוגל, יהודים נוספים נסו להקים מחדש את הקהלות שחרבו וזכו לסייע מאת המלכים שרצו לחדש את מקורות הכנסתם, אחת מקהלות אלו היא קהלת גרוונה ששבה ופרחה בשנית לאחר הפרעות.

"עזרתם" של השלטונות בברצלונה

הידיעה על הפוגרום בולנסיה הגיעה לאזניהם של חברי מועצת העיר בברצלונה, והם החלו נוקטים צעדים על מנת לשמר על השקט בעיר. אך לא ארכו הימים, והנה אניה ובה חמשים פורעים הגיעה מהעיר סביליה והפורעים החלו מסיטים את ההמון בברצלונה נגד היהודים.

ביום שבת קודש ד' באולול ה'קנ"א החלו הפרעות בברצלונה, הפורעים הציתו את שערי הרבע ורצחו בתוכו כמאה יהודים. במושף יום שלם השתוללו הפורעים ברבע היהודי הרגו ובזזו מכל הבא ליד.. קבוצה של כמאה יהודים מצאה מקלט במבצר של העיר ונצלה באפן זמני.

רק לאחר יום של פרעות ובו החליטה מועצת העיר להתערב בנעשה.. היא עצרה עשרה מראשי הפורעים ודנה אותם למות בתליה. אך למחרת היום לפני בצוע גזר הדין פרצו המונים מוסתים את שערי בית הכלא והבריחו את ראשי הפורעים שהיו כלואים בו...

סופה של קהילה מפוארת

מיד בצאתם משערי בית הכלא שמו הפורעים פעמיהם אל המבצר בו הסתתרו היהודים. לאחר קרב קצר נוצחו היהודים שבמבצר והם נשחטו על ידי הפורעים הנוצרים... בין המתבצרים במבצר היה בנו של רבי חסדאי קרשקש שנהרג על קדוש השם בידי הפורעים.

ברבע היהודי המשיכו הפרעות והבזה עוד כשבוע ימים (!) והקהלה היהודית המפארת שהיתה בברצלונה נכחדה כליל.. למעלה מארבע מאות יהודים נהרגו, רבים אחרים המירו את דתם למראית עין ומעט הנותרים נמלטו מהעיר.

כעבר שלושה ימים מתחלת הפרעות בברצלונה הגיעה השמועה אל המלך, והוא שם פעמיו אל העיר על מנת להרגיע את הרוחות. במקביל הריץ המלך מכתבים ובהם הוא דורש ממועצת העיר להגן על חייו של יועצו ומקורבו - רבי חסדאי קרשקש ומשפחתו. אך גם הפעם - מכתבים אלו הגיעו באחור רב ולא הועילו כלל..

רבי חסדאי קרשקש הצדיק על עצמו את הדין, והוא כתב: 'רבים קדשו שם שמים ובתוכם גם בני יחידי חתן בן כ' שנה שה תמים העליתי לעולה, אני אצדיק עלי הדין ואתנחם לטוב חלקו'. עוד כותב רבי חסדאי: 'מכל רכושנו לא נשאר לנו רק גוויתינו, ובכל זאת לבנו יהגה אימה ועינינו אל אבינו שבשמים'.

פוגרומים באיי הים

השמועה על הפוגרומים ביבשת הגיעו גם לאיי הים הסמוכים

רעיון: שמוליק תמרין

תשבץ הפרשה

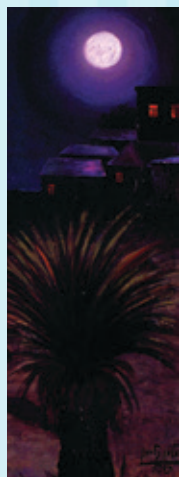
כתרו את התשבץ על פי ההגדרות. בהצלחה!

1. יולדת ענה צריכה להביא עני...
2. המלה האחרונה בקריאת התורה.
3. הצבע שמלכך הכי הרבה פעמים בקרבנות.
4. נהג הנגרים לאדם בליל ערב.
5. עט הנקרא.
6. אחת מצעירות המכות.
7. מה שמאמר נקרא הפסח של.
8. הספיקו לאכל את חצות.

				1			
							2
				3			
							4
				5			
							6
							7
							8

הידעת?

בנוסף לפרשת השבוע - פרשת תזריע, נקרא 'מפטיר' את פרשת החודש. בעבר היו מקדשים על פי ראיה, אולם במשך הדורות הפסיקו לקדש על פי ראיה, וסדרו את 'לוח השנה' המכר לנו כיום. הרבי מספר ב'היום יום', שפשיה אדמו"ר הזקן בו עשר (בערב) כמו ילד בכמה ד' בחדר) סדר לוח שנה לחמש עשרה שנה, וכשהיה בן 12 בערב (כמו ילד בכמה ו' בחדר) למד ברבים את הלכות קדוש החדש ברמב"ם (ההלכות הכי מסבכות ברמב"ם) והגאונים שהיו שם לא מצאו דיהם ורגליהם....

מגיש: שמוליק תמרין

ויבוא חסם

1. עושה ל.
2. מהמראות המטאורים בקו.
3. הצבע שיש לו עץ.

		1	
		2	
		3	

כתב חידה

שמוליק תמרין

בראשונה הנחו עלי חפצי ראשון המבחרים
 בשניה - משפחת ראשון הנביאים
 ובשלישית - אחרון הגאולים
 מי אני?

שלוש פעמים בי פוגשים
 שתים כבר היו
 ואחת במהרה
 בפעמים הראשונות עם ארבעה
 ועם אחד במהרה

פרטנות ניתן לשלוח: ללוי אורליק, לכתובת המייל של העיתון, או להניח בתיבת 'חילי'. ולהשתתף בהגרלת פרסים ביום שישי!

Про испанское изгнание вы наверняка слышали, но знаете ли вы об изгнании евреев из Москвы? Наш репортер Урия Джури возвращается к одному из мрачных периодов в истории российских евреев.

и восхождением на престол Александра III. В этот период появились новые еврейские общины в Москве и Петербурге и евреи получили несколько лет тишины и спокойствия (несмотря на то, что в это время началось внутреннее противостояние с «маскилим» — сторонниками идей просвещения, которые решили истребить корень еврейской веры).

Когда к власти пришёл царь Александр III положение дел изменилось. Пресса обвинила евреев в смерти царя Александра II, стали усиливаться антисемитские настроения и это привело к многочисленным еврейским погромам, один из самых известных из них — погром в Кишинёве.

Александр III следовал доктрине: «Одна треть евреев эмигрирует, одна треть переменит веру и одна треть погибнет». В эпоху его правления на всей территории Российской империи евреи подвергались притеснениям, и много евреев погибло от рук погромщиков.

Царь назначил своего брата, пятого сына царя Александра II, князя Сергея Александровича на должность генерал-губернатора Москвы. Князь Сергей Александрович был известен как фанатичный приверженец

христианской веры и люто ненавидел евреев, и первое что он решил сделать став главой Москвы — изгнать всех евреев, проживавших в её пределах.

Приказ об изгнании

В праздник Песах 5651 (1891) года, почти 120 лет назад, Сергей Александрович издал приказ об изгнании евреев из Москвы. Первыми, подлежащими изгнанию, были молодые люди, затем женщины и дети, и после — все пожилые люди. Менее года потребовалось новому правителю чтобы изгнать из Москвы 25 тысяч евреев.

Сначала в течение многих месяцев государственные служащие ходили и составляли списки всех евреев, проживавших в городе, затем началась кампания по изгнанию из Москвы. Но постановление коснулось не только евреев Москвы, одновременно с ними были изгнаны с мест своего проживания также евреи Финляндии и Эстонии, всё это было определено постановлением князя Сергея.

Адмор ребе Рашаб, который в те годы возглавлял хасидское движение ХаБаД, проживал в Любавичах и много делал, чтобы отменить тяжелое постановление. Он посылал своих поверенных к правительственным и городским чиновникам, чтобы отменить указ, но всё оказалось напрасным. Ребе Рашаб дал указание помогать всем, чем возможно, евреям из Москвы, но положение изгнанников оставалось плачевным. Не было того, кто мог бы позаботиться о духовном и материальном состоянии всех пострадавших, и некоторые из них нашли свою смерть. Многим евреям всё же удалось обосноваться в городе Витебск и заново устроить там свою

жизнь. Следствием этого тяжелого указа стало то, что многие евреи, покинувшие Москву, переехали в Америку, Аргентину, и, конечно, в Землю Израйля.

Вот письмо, которое было написано в тот сложный период, оно дает почувствовать то настроение, в котором пребывали изгнанники: «Мир тебе, брат мой!.. Ты не можешь себе вообразить всю величину постигшей нас беды ... Ты ведь тоже наверняка слышал об изгнании из Москвы... и назначили вместо него нового правителя, который установил новые порядки, и были хаос и замешательство во время изгнания, которых до сих пор ещё не было в России. Куда нам теперь идти? Что делать?..»

Конец злодея

Не только евреи Москвы пострадали от правления князя Сергея Александровича. Жители города не любили его за его грубость и жестокость и за то, что он не делал ничего, чтобы облегчить им жизнь. Во время революции 1905 года, выходя из кареты у входа в Кремль, он погиб в результате взрыва бомбы, брошенной в него членом одной из революционных групп.

Таким образом, пришёл к завершению этот страшный период в жизни московских евреев, и им было разрешено вновь вернуться в свои дома. Но совсем скоро началась Октябрьская революция, которая привела к власти коммунистов и долгим годам подавления еврейства в России.

«Ведь в каждом поколении восстают против нас, чтобы истребить. Но Святой, благословен Он, спасает нас от их рук!»

Изгнание из Москвы

Эфраим Альшулер

История евреев, проживавших на территории бывшего Советского Союза и в частности Москвы, связана с тяжёлыми испытаниями, выпавшими на долю нашего народа за последние 150 лет сначала под властью царей и в последствии — коммунистов.

Это и погромы в еврейских местечках, и запрет евреям жить в столице, Санкт Петербурге, и в других городах, и великая коммунистическая революция, которая привела в ужас всё население Российской империи, в том числе евреев, и попытки сохранить искры еврейства с огромным риском для жизни и самопожертвованием, и, естественно, «чистки» которые осуществлялись диктатором Сталиным, которые привели к гибели миллионов евреев.

Но есть один указ, забытый за кровавыми годами истории России — это указ об изгнании евреев из Москвы! Его издал московский генерал-губернатор Сергей Александрович. Он был сыном царя Александра II и братом царя Александра III и имел титул Великого князя. Первое, что он сделал, когда был назначен своим братом на эту должность, издал указ об изгнании евреев из Москвы.

Империя

Прежде чем перейти к описанию подробностей этого страшного указа, давайте окунёмся немного в те времена, когда в России правили цари.

Со времен Петра I характер великого государства существенно изменился, но Россия при этом во многих

областях оставалась отсталым государством. Российская империя захватила большие территории и превратилась в огромное сильное государство, одно из самых больших в мире (на втором или третьем месте в различные периоды) наряду с Османской и Британской империями. Вместе с тем, Россия стала государством с самым большим еврейским населением в мире, и это привело к различным указам в отношении евреев России на протяжении многих лет.

Однако в большинстве своём цари были людьми разумными и особо склонными к религии — до такой степени, что сами были глубоко верующими (несомненно, имеется ввиду христианская религия). Царь Александр II был человеком с более широкими взглядами, и менее фанатичным. Он завершил Крымскую войну, которая тогда достигла своего апогея, привел Россию к индустриальной революции, и начал строительство железных дорог по всей стране.

В течение всего времени его правления он был со всех сторон окружён политическими противниками.

Дворянство утверждало, что он забирает из их рук все их силы, а большинство простых людей утверждали, что он инструмент в руках богачей. Годы его правления завершились его убийством группой людей, которые заявляли что он «обманул народ». Наследовал престол его сын, царь Александр III. Изначально Александр не готовился стать царём, наследовать царский трон должен был его старший брат Николай,

но он скончался от постигшей его тяжёлой болезни. В результате, был коронован Александр III.

Александр III, в отличие от своего отца, не был человеком разума, открытым для новых идей, он был относительно простым человеком. Поскольку в молодости не получил воспитания необходимого для наследника престола (он был вторым сыном и готовился к военной службе), речь его была груба, как у большинства простых русских людей, и он не умел вести себя в соответствии с правилами вежливости, принятыми среди высших кругов России. Он питал чувство русского патриотизма, отвергнув приверженность политическому курсу на сближение со странами Европы, и в особенности с Германией, в отличие от политики его отца.

Царь-притеснитель

Относительно хороший период жизни евреев в России, пришедшийся на эпоху царствования Александра II, закончился с его смертью

הכפר 3 א'יות

עלילות

פאת: ר' שניאור קעניג ציור: רפאל דרוק

פרק 4

